

اولین همایش ملی گردشگری، جغرافیا و محیط زیست پایدار

محل برگزاری دانشکده شهید مفتاح همدان

۳۰ آبان ۱۳۹۲

ارزیابان محیط زیست علمت

تبیین فضایی و ارزیابی اقلیم آسایش شمال شرق ایران با استفاده از بیوکلیماتیک (TCI)

محترم محمد یاریان*

دانش آموخته کارشناسی ارشد اقلیم شناسی، دانشگاه فردوسی مشهد، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، گروه جغرافیا

E-mail: m_65yaran@yahoo.com

چکیده:

گردشگری عنصری است وابسته به آب و هوا و اقلیم می باشد به نحوی که آب و هوای مناسب و شناخت کافی از شرایط اقلیمی در مقصد یکی از مهم ترین عناصر در بحث گردشگری است و میتواند به عنوان یک عامل جاذب یا دافع برای گردشگران باشد. آب و هوا یکی از عوامل تأثیر گذار بر آسایش انسانی و بطور کلی بر گردشگری است. بطوری که امروزه مطالعه این تأثیرات شاخه ای جدیدی از علم، تحت عنوان زیست اقلیم شناسی انسانی یا زیست هواشناسی انسانی را به وجود آورده است که تأثیرات جوی و اقلیمی روی زندگی انسانها، گیاهان و حیوانات را مطالعه می کند. در این پژوهش جهت ارزیابی اقلیم آسایش از میان شاخص های متعدد، شاخص بیوکلیماتیک انتخاب گردید. مطالعه حاضر به بررسی و ارزیابی اقلیم آسایش ۱۷ ایستگاه شمال شرق ایران برای دوره آماری ۱۹۹۱ تا ۲۰۰۵ می پردازد. داده های مورد نیاز در این مطالعه (میانگین حداکثر دما؛ میانگین دما؛ میانگین حداقل رطوبت نسبی؛ میانگین رطوبت نسبی؛ مجموع بارش ماهانه؛ میانگین ساعات آفتابی؛ میانگین سرعت باد) از داده های موجود در سایت سازمان هواشناسی کشور (www.irimo.net) اخذ گردید. در مرحله بعدی با انجام عملیات آماری لازم ضریب نهایی TCI محاسبه گردید. و در نهایت با وارد نمودن داده های موجود در محیط GIS پهنه بندی از اقلیم آسایش شمال شرق ایران ترسیم گردید.

کلیدواژه: تبیین فضایی، اقلیم آسایش، شمال شرق ایران، شاخص بیوکلیماتیک (TCI)